בית ישראל (רוז'ין) — וישלח

פרשה וישלח שנת תרי"ט

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחי' ארצה שעיר שדה אדום. אני אומר כתי' המשל ופחד עמו עושה שלום במרומי'. ואיתא שזה מיכאל וגבריאל. א"א מיכאל נק' מים מדה"ח וגבריאל נק' אש מדה"ג ואעפ"כ כדי לעשות רצונו ית' הם מתבטלים ממציאותם ונעשה שלום באהבה בעבור רצונו ית' וזהו המשל ופחד עמו עושה שלום במרומי' וכ"כ באדם לב חכם בימינו ולב כסיל בשמאלו היינו כי באדם יש יצה"ט ויצה"ר זה נק' מדה"ח וזה נק' מדה"ג. וצריך האדם בכל מדה שבו אך לעשות רצונו ית'. ולאו כל אפין שוין כי יש מי שיש בו מדה זו ויש שיש בו מדה אחרת וצריך כאו"א ליקח מדתו לעבודת השי"ת וכשאדם עובד ה' במדה שבו אזי הוא ממשיך עי"ז שפע לזה העולם וזה השפע נק' מלאך לשון שליחות היינו כמו שהשי"ת פועל איזה פעולה באיזה מדה לזה העולם נק' הפעולה בבחי' מלאך. כ"כ האדם העובד ה' וממשיך שפע הנ"ל נק' בבחי' מלאך. אך האדם יכול לפעול בין לטוב בין לרע לטוב ע"י מעשי' הטובים. ולהיפך ח"ו ע"י מעשיו הרעים והחילוק הוא הנעשה מטוב נק' מלאך. ולהיפך ח"ו בלשון אחר וצריך האדם לעשות אך הטוב בהמדות ולבטל רצונו מפני רצון השי"ת. וזהו בטל רצונך מפני רצונו. ואז נעשה רצון יראי' יעשה. היינו האדם הנ"ל נעשה צינור להמשיך שפע וברכה לזה העולם. וזהו ואני תפלתי לך ה' עת רצון. היינו כשאדם מתפלל ועובד ה' בהמדות אז הוא עושה העת רצון. וזהו הענין שאמר התנא אם שגורה תפלתי בפי יודע אני שהוא מרוצה ומקובל היינו שהתפילה היא בלא מ"ז ובלי שום פני' והיא אך לו ית' אז בודאי היא מרוצה כי אז נעשה בהתפלה הזאת עת רצון. וזהו ע"י תות"פ. וגם בעניני עוה"ז שהאדם מוכרח לעשותם כגון אכילה ושתי' ושאר ענינים צריך האדם לחבר המדות ולעשותם אך למענו ית' וזהו וישלח יעקב מלאכים לפני' אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום - שדה אדום נק' זה העולם. אז הוא מחבר כל המדות להשי"ת להעלותם לשמו ית' וז"ש כה תאמרון לאדוני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי היינו כשהאדם יורד לעוה"ז אז נק' עוה"ז אדון אצלו ואז צריך לקיים כל התרי"ג מצות ולעשותם הכל למען יעלה אותם להשי"ת כי לבן הוא אותיות נבל היינו עוה"ז וכשירד לשם צריך ליקח הכל לעבודת השי"ת ולקיים כל התרי"ג מצות א"א מדת יעקב נק' אהבה ואחדות היינו מדת אברהם היא מדה"ח ומדת יצחק היא מדת גבורה אבל ליעקב אין לו מדה מיוחדת אך הוא האחדות משניהם כי בהתחברות חו"ג נעשה רחמים וז"ש יעקב קטנתי מכל החסדים כי במקלי עברתי את הירדן. ועתה הייתי לשני מחנות היינו כשראה יעקב כי יש לו התנגדות מעשו ולא נתבטל ממנו אמר קטנתי מכה"ת כי במקלי עברתי את הירדן בבחי' האחדות כמדתי. ועתה הייתי לשני מחנות שיש לי התנגדות ואיני במדת האחדות. ועי"ז אינו נתבטל ממנו וע"ז התפלל להשי"ת. א"א קטנתי מכה"ח היינו שצריך כאו"א להבין כשעובד להשי"ת שעבודתו לא מכחו ומפועל ידי' אך חסד השי"ת שנתן לו החיות הזה ולשבר לבו עבור זה וזהו מדת יעקב אבל אם יש לו גדלות בעבודתו וסובר שהוא מכח ידו ופועל ידיו העבודה כזו נק' בתי' עשו. ואח"כ אמר זהו שאיתא במדרש ויאבק איש עמו חד אמר זהו מיכאל יחד אמר זה גבריאל:

וישלח יעקב מלאכים פרש"י מלאכים ממש. כתי' לב חכם לימינו ולב כסיל משמאלו זה יצה"ט ויצה"ר. ואיתא לעולם יגביר אדם יצ"ט על יצה"ר. היינו כשהאדם בא למדות רעות צריך לירא מהשי"ת ולהגביר על הרע. ולעשות אך טוב להשי"ת. ולזה צריך האדם שיהי' לו אהבת השי"ת ואז כשבא לו אהבת עוה"ז יכול ליקח אותה לאהבת השי"ת אך א"א לבוא לזה עד שיהי' לו יראה מה' תמיד להגביר עי"ז על הרע אזי יוכל לעבוד לה' בכל המדות וכשהאדם הוא סו"מ וע"ט אז יכול להיות בכל דרכך דעהו לעבוד את ה' הן בבחי' סו"מ והן בע"ט כדכתי'. ואהבת את ה' אלקך בכל לבבך ואיתא בגמ' ביצ"ט וביצה"ר כי צריך האדם לעבוד את ה' גם ביצה"ר היינו כי יש

מצות שצריך להם גם מדת היצה"ר וכשהאדם עושה אותן הדברים אך למענו ית' אז ממתיק גם הרע כי עובד גם בו להשי"ת וזהו נק' בכל דרכך דעהו להעלות גם כל הדברים גשמיים לעבודת השי"ת וזהו ברצות ה' דרכי איש גם אויבי' ישלים אתו כי כתי' כי מלאכי' יצוה לך לשמרך בכל דרכיך ולכאורה הי' צריך לכתוב בדרך. אך הענין היא כמו שאיתא בכל לבבך ביצ"ט וביצה"ר שצריך לעבוד לה' בכל הדברים הגשמיים זהו ג"כ בכל דרכך דעהו וזהו הענין ברצות ה' דרכי איש היינו שכל הדברים והדרכים הגשמיים לעבודתו ית' אז גם אויבי' ישלים אתו שגם הרע נמתק כשאדם מכניע את הרע שלו אז נכנע הרע של כל העולם. וזהו וישלח יעקב מלאכים אל עשו אחי' ולכאורה למה נאמר אתי' אלא הענין הוא כי יעקב הי' עובד לה' בכל המדות והי' מעלה כל הדברים גשמיים להשי"ת להמתיק את הרע וע"כ נק' עשו אחי' כי כשהאדם מכניע את הרע שלו. נעשה כ"כ בכל העולמות ונכנע כל הרע וזהו כה תאמרון לאדוני לעשו כה אמר עבדך יעקב ולכאורה למה אמר אדוני רק איתא כל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו ואפי' כשאדם עושה לה' תמיד איתא אל תאמין בעצמך עד יום מותך כי היצר מתגבר על האדם בכל פעם כדאיתא בכל יום יצרו ש"א מתגבר עלי' ואפי' כשאדם מתגבר על הרע תמיד. אך בשעה חדא מסית דעתו ממנו אז תיכף היצר מתגבר עלי' וצריך האדם להיות בשפלות בעצמו ועי"ז יכול להגביר על הרע. כדכתי' טוב נקלה ועבד לו היינו עי"ז נעשה היצר עבד ויכול להגביר עלי' כדאיתא איזה גבור הכובש את יצרו וזהו כה תאמרון לאדוני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה ויהי לי שור וחמור. ולבן נק' בחי' אהבה וגרתי מל' יראה כדכתי' כי יגרתי וכו' שור וחמור היינו שהי' עובד להשי"ת באהבה ויראה גם בכל דברי עוה"ז להמתיק את הרע וירא יעקב מאד וכו' קטנתי מכה"ח כי במקלי עברתי את הירדן ועתה הייתי לשני מחנות היינו כי האדם צריך להיות כדכתי' בכל לבבך. במדת האחדות ואז ברצות ה' דרכי איש ויעקב הי' בשפלות בעצמו וראה שהוא בהתחלקות שלא בטל אצלו עדיין הרע וז"ש קטנתי מכה"ח כי הייתי לשני מחנות במדת התחלקות וע"כ ירא. וישלח יעקב מלאכים ממש היינו כי יצ"ט נקרא מלאך ויצה"ר נק' בלשון אחר אבל יעקב הי' עובד לה' גם בכל הדברים הגשמיים להמתיק את הרע וע"כ נק' גם הוא בל' מלאך זהו מלאכים ממש:

פרשה וישלח תרכ"א

וישלח יעקב מלאכים אל עשיו אחיו כו' עם לבן גרתי ויהי לי שור וחמור כו' למצוא חן בעיניך. אומר אני כתיב לב חכם לימינו כו'. היינו כי יש בכל אדם לב חכם לימין ולב כסיל לשמאל. היצ"ט והיצה"ר. היצ"ט מושך את האדם לרוחניות לעבוד לה' בכל הדברים לעשות הכל לה'. ויצה"ר הוא להיפוך שמושך את האדם להבלי עוה"ז לעשות תמיד הרע. אך אדם הישר צריך לראות שיהי' אצלו כמו בהצדיק. היינו כי בהצדיק מלאך רע בע"כ יענה אמן. מטעם כי חוץ שצריך האדם לעסוק בתות"פ צריך לעבוד לה' בכל עניני עוה"ז ועושה הכל לשמו ית'. אז מלאך רע בע"כ יענה אמן. היינו באמת כי רוב התרי"ג מצות הוא מעניני עוה"ז וכשעושה אותם לה' אז הרע נתבטל להטוב וכן ח"ו להיפך כשאדם עושה הרע ותאוות עוה"ז. היצ"ט נתבטל ממנו להרע ואף כשלומד ומתפלל אח"כ הוא בפניות ומ"ז כי הרע מתגבר עליו. ע"כ צריך האדם לעבוד לה' בכל עניני עוה"ז ואז מלאך רע בע"כ יענה אמן. וזהו וישלח יעקב. מלאכים לפניו אל עשו אחיו ויהי לי שור וחמור כי יעקב הי' לו טוב עוה"ז ועשו נק' הרע מעוה"ז וזהו ששלח לו ויהי לי שור וחמור היינו שהי' עובד לה' בכל עניני עוה"ז כמו שאיתא עם לבן גרתי ותרי"ג מצות שמרתי והי' מעלה אותם לה' וזהו למצוא חן בעינך כי ע"י שהי' עושה גם עניני עוה"ז להשי"ת ע"כ מלאך רע בע"כ יענה אמן. כי באמת היצ"ט מושך הכל לטוב והיצה"ר מושך רק לרע מהיפוך להיפך. וכן יעקב ועשו הי' מהיפך להיפך. אך ע"י שאדם עושה בכל מדה להשי"ת ומתנהג עמו לה' היינו בעושר כדי ליתן צדקה וכן באכילה ושתי' בכדי שיהי' לו כח לעבוד לה' ובכל עניני עוה"ז עושה הכל לעבודת השי"ת אז מעלה הכל לה'. ומלאך רע בע"כ יענה אמן ונעשה הכל טוב.